

Beszámoló a „Határtalanul” pályázat keretében megvalósult kirándulásról

Intézmény neve: Debreceni Hatvani István Általános Iskola

Osztály : 7.b

Projekt neve: Erdélyi csodák felfedezése - Hatvani 7.b

Pályázati azonosító: HAT-KP-1-2025/1-001322

Pályázó teljes magyar neve: Debrecen Tankerületi Központ Debreceni Hatvani István Általános Iskola

Utazás helyszíne: Románia, Erdély

Az utazás kezdő időpontja: 2026.06.09.

Hazaérkezés időpontja: 2026.06.14.

Diákok száma összesen: 18 fő

Ebből SNI diákok száma: 0

Kísérő pedagógusok száma: 2 fő

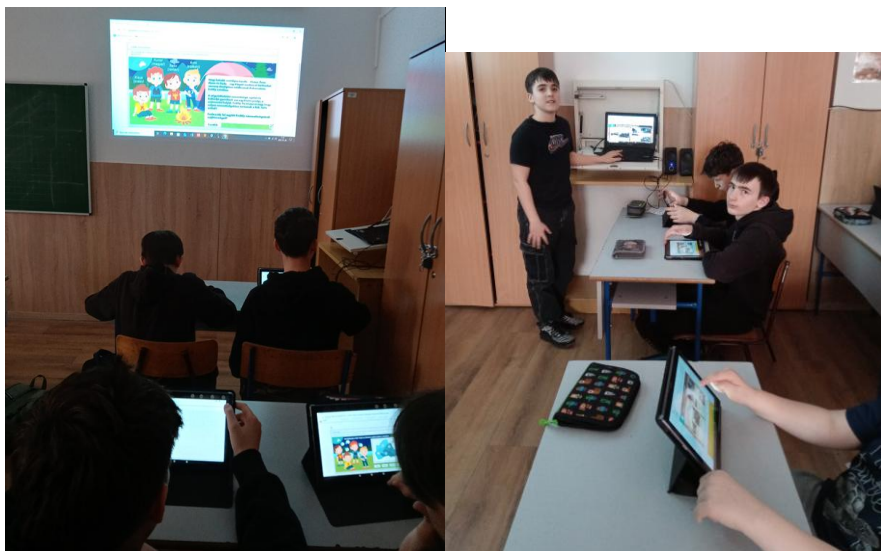
Utazási eszköz: autóbusz

Iskolánk hetedikesei – a sikeres Határtalanul pályázatnak köszönhetően - lehetőséget kaptak, hogy a 2025-2026-os tanévben 6 napot Erdély természeti, művelődéstörténeti és néprajzi értékeinek, örökségének megismerésével töltsenek.

A pályázat előkészítő szakasza

A júniusi utazást nagy izgalommal készítettük elő. Szeptembertől egy-egy órát/foglalkozást szántunk a „kutatómunkának”:

= szept. 26. (péntek) 14.15	téma: Marosvásárhely
= jan. 23. (péntek) 1. óra	téma: Kik a székelyek?
= febr. 6. (péntek) 1. óra	téma: Barangoló digitális tartalom bemutatása
= febr. 9. (hétfő) 6-7. óra	téma: Beszámolók, Okosdoboz feladatai
= márc. 6. (péntek) 1. óra	téma: Gyergyó, Orbán Balázs
= ápr. 27. (hétfő) 2. óra	téma: Körispatak – Szalmakalap Múzeum (film)
= május 19. (kedd) 2. óra	téma: Csíksomlyó – Pünkösöd

A tanulmányi kirándulás megvalósulása

1. nap

Reggel 6 órakor indultunk a Főnix Aréna parkolójából. Az első élmény Fekete István gondolatait juttatta eszembe: „Aztán hegyek jönnek, és megállunk a Királyhágón, hogy magunkba szállva végigpillantsunk a tájon, a régi határon, amely sohase volt határ, csak út, amely magyar földről magyar földre vezetett.”

Az első jelentősebb megállóhelyünk **Bánffyhunyad** volt. A református templom egy olyan hely volt, ami a helyi kántor tájékoztatását hallgatva a több száz éves történetével és a csodás kalotaszegi varrottasokkal elvarázsolta a gyerekeket.

A következő jelentősebb megállóhely **Szováta** volt. Jól esett a hosszú autóbuszos utazás után megmozgatnunk magunkat és az oly híres Medve-tó mentén egy kis sétát tenni. Idézet a gyerekek beszámolójából: „Megérkeztünk a tóhoz és az idegenvezetőnk elmondta a hely érdekességeit, mint például azt, hogy azért kapta a Medve-tó az elnevezést, mert az alakja egy medve kiterített bundájára emlékeztet.”

Ebből a napból nem maradt más hátra, mint a szállás elfoglalása és a vacsora.

2. nap

Rekkenő hőségben indultunk egy nagy útra, a cél a káprázatos Csík-vidék és a Gyimesek bejárása volt. A 281 km-es út mesés természeti környezetben vezetett. Az első megállóhely jelképesen is a Magyar Királyság egykori legkeletibb őrháza, a 30-as volt **Gyimesbükkön**. Megszéppelve álltunk az 1000 éves határon, az őrház előtt és figyelmesen hallgattuk csángó vezetőnket, aki a helyszín bemutatásán túl, a csángó lelkületre is rávilágított.

Következő úticélunk **Csíkсомlyón** a Mária Kegytemplom volt, jelképesen a magyarság összetartozásának szimbóluma. Jó volt egy kicsit megpihenni és rendezni a gondolatainkat a szent helyen.

A nap zárásaként egy hangulatos Folklór estére vitték el a szervezők a csoportot, ami igen nagy sikert aratott. Idézet a gyerekek beszámolójából: „Először néptáncosok léptek fel, majd mi is felmehettünk a színpadra. A következő előadást a korondi iskola ifjúsági fúvósai adták. Népszerű dalokat játszottak, amiket mi is nagyon élveztünk. Az estét a Himnusz és az Összetartozás dalával fejeztük be.” A műsor végén - köszönetünk jeléül - apró ajándékokat adtunk át a korondi iskolásoknak.

3. nap

A napot a helyi és a közeli Farkaslaka megismerésének szenteltük. Első utunk egy taplászműhelybe vezetett. Idézet a gyerekek beszámolójából: „A Máté-család egyik tagja várt minket. A család 1895-től foglalkozik taplászattal. Megmutatták nekünk, hogyan készítenek a gombából használati tárgyakat: kötszert, kalapot és asztalterítőt. A taplógombok 10-15 méteres magasságban nőnek a fákon, ezért nehéz őket begyűjteni.”

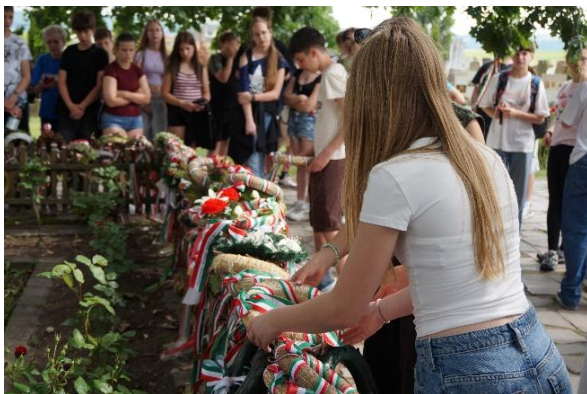
Innen Tófalvi Kálmán sófeldolgozó üzemébe vezetett az utunk. Érdekes volt látni, hogy lesz a robosztus sótömbökből finom szemcsés étkezési só vagy érdekesebb sószappan.

A korondi vásáros utca messze földön híres, így mi sem hagytuk ki a nézelődést, vásárlást.

Ebédre helyi ízek termékkóstolására vártak bennünket. Vert (kovászos) kenyér, medvehagymás zsír, különféle sajtok, csipkebogyó- és áfonyás lekvár, gyógynövényteák és szörpök sorakoztak a megterített asztalon, amit szívesen kóstolgattak a gyerekek, majd pedig a számukra legfinomabbakból vásárolhattak az otthoniaknak. Megkóstoltuk Tófalvi Lajos Lekvár és szörpkészítő, Fábián Csilla Tejfeldolgozó és sajt készítő, Tófalvi Rozália Kényérsütő termékeit, amelyek nagy sikert arattak a gyerekek és kísérőik körében. A termelők elmesélték, hogy készítik el termékeiket, bemutatták a munka közben használatos eszközeiket is.

Ezen a napon különleges élményt jelentett számunkra Tamási Áron író szülőfalujának, **Farkaslakának**, a felkeresése is. Bár irodalomból nyolcadikosként fognak tanulni Ábel, az életre való, székely fiú történetéről, így előzetesen is nagyon hasznos volt Farkaslakán a szülőház, majd az író síremlékének a felkeresése, megkoszorúzása. Az író szülőházánál Hadnagy Júlia népművelő mesélt az író életéről. A napot a debreceni adventi vásárból már jól ismert Kovács-család műhelyében folytattuk. Itt mindent megtudtunk a kürtöskalács készítéséről, majd a napot a kürtöskalács elkészítése zárta. Itt ki-ki saját ízlése szerint választhatott, hogy a jellegzetes székely finomságot milyen ízesítésben szeretné elkészíteni.

4. nap

Bár esős időre ébredtünk, ez a nap is sok különlegeséget tartogatott számunkra. Idézet a gyerekek beszámolójából: „Első helyszínként megemlékeztünk **Bözdújfaluról**, az elárasztott faluról. Itt találkoztunk Szőcs Lajos bácsival, a házigazdánkkal, aki mesélt a szomorú sorsú faluról. A Himnusz eléneklése és egy közös ima után elhelyeztük az otthonról hozott magyar zászlót, és mindannyian emlékszalagokat kötöttünk egy-egy házat/otthont jelképező kopjafára.”

Innen **Körispatakra** mentünk, a szalmakalapjairól híres kis faluba, a Szalmakalap Múzeumba, ahol Szőcs Lajos a múzeum alapítója fogadott minket. A programban a búza útját követtük: a ma már ipartörténeti emlékek számító malomtól, a forrásból feltörő „csodakútból” származó vízen át a szalmafonatokig, majd ebből a szalmakalapok készítéséig. Mi magunk is kipróbálhattuk a szalmafonás egyszerűbb fogásait.

A napot **Székelyudvarhelyen** zártuk. Az idegenvezetőnk nemcsak egy-egy helyszínről mesélt, hanem a székelyek mindennapi életéről is: a hagyományaikról, a fiatalokról, a szigorú oktatási elvárásokról. Közös megnéztük az ősök szoborparkját és néhány nagyhírű iskolát.

5. nap

Szombaton igazi természeti csodák vártak ránk: a Gyilkos-tó és a Békás-szoros.

A **Gyilkos-tó** legendás története még különlegesebbé tette a tájat, s szívesen időztünk a partján sétálgatva. Idegenvezetőnkől megtudtuk a tó keletkezésének történetét.

Ezután a **Békás-szoros** következett. Mindenki elképedve csodálta a fenséges hegyoldalakat és a kristálytisza vízeséseket.

6. nap

Ismét az utazásé volt a fő szerep. Még néhány szép táj suhant el mellettünk, emlékeztetve, hogy milyen gyönyörű helyen jártunk. Délután gurultunk be a Főnix Aréna parkolójába fáradtan, de felejthetetlen élményekkel gazdagodva.

Értékelő szakasz

Hazatérésünk után már másnap (jún. 15.) értékeltük a kirándulást, megbeszéltük a programelemeket, majd jún.16-án, kedden, a fotók átnézésére, s ezáltal a kirándulás szép pillanatainak újbóli átélésére is sor került.

A gyerekek összesített véleménye alapján:

- a szállás által biztosított étkezés: kiváló
- a szálláshely: kiváló
- az autóbusz: kiváló (bár kétszer lerobbant)
- top tizes programelemek: Szováta
taplásműhely
sófeldolgozó üzem
helyi ízek kóstolása
kürtöskalács készítése
folklór est
Bözdújfalu
Székelyudvarhely
Gyilkos-tó
Békás-szoros

Debrecen, 2026.06.21.

Korompainé Mocsnik Marianna
osztályfőnök